

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ראה ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד.
[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מאמר 'סוד החצי' פרק ו'

הפסוקים הקרויים נביא בענין סוד החצי עם הוספות חדשות שנוספו לאחרונה.

גאולה בסוד החצי.

מובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (חג המצות ע' תקח) ש'יציא את מצרים היתה דרך מדת הגבורה. וכן במצרים, הקדוש ברוך הוא הפה את הבכורים "בחצי הלילה" (שמות יב, כט), דפעלה זו היתה דרך בחינת התכלת, שפלתה את הבכורים, ומסמלת את מדת הגבורה, כדבארנו במאמר 'התכלת וכסא הפבוד', וזה היה החסד שבגבורה, שבא לגאל את ישראל ממצרים. ולכן הקדוש ברוך הוא צוה לתת את הדם על המשקוף והמזוזות, דדם שיך למדת הגבורה. וכן כתוב (שמות יג, ט) "כי ביד חזקה הוציאך הויה ממצרים", ומובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (הברכות ע' מב), שיך חזקה מסמלת את מדת הגבורה, וכן "כי ביד חזקה הוציאך הויה", סופי תבות "יד כהה", שהיא היד השמאלית, המסמלת את מדת הגבורה. וכן מובא בספר 'זרע קדש' שיך שמאל בגימטריא שכינה.

וכן מצינו בגמרא (שבת פז:) ש'יציא את מצרים היתה ביום ה', ויום ה' מסמל את ספירת ההוד שהיא בבחינת גבורה. וכן יציאת מצרים היתה בחצי היום כמובא ב'תוספתא' (פסחים פרק י) ונבאר לקמן שבחצי היום יש כבר גבורה, והיסוד מתחיל להשפיע את החצי שיוכר לצד הקדשה. וכן רואים ז' פעמים נ"ו בכתוב (שמות י, ט) "ויאמר משה בנערינו ובזקנינו גלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו גלך כי חג ה' לנו". ואותיות נ"ו מסמלות את מדת הגבורה. כמבאר בברכת הרב את ריבנו.

וכן מצינו במדרש (ילקוט שלח תשנ) ש'הציץ המקום על בתי אבותינו במצרים שנגמר "מציץ מן החרפים". ומובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (שה"ש ע' שלו) על הכתוב "משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים", שחלונות מסמלים את השפעת החסדים. וחרפים שהם פתחים קטנים מסמלים את השפעת הגבורות. וכן יצחק בגימטריא חר.

נראה דלכן הקדוש ברוך הוא הראה למשה את חדוש הלבנה יחד עם הצווי לתת את הדם על שתי המזוזות והמשקוף, שיצילם בחצי הלילה, כמובא ברש"י (שמות יב, ב) "החדש הזה לכם ראש חדשים", הראהו לבנה בחדושה ואמר לו, כשהינך מתחדש, יהיה לך ראש חדש, לרמז לו, שפעלת ההצלה בחצי הלילה, שבאה דרך החצי של הגבורה שמשפיע את החסד, הוא אותו חצי שמתחדש כל ראש חדש כשהלבנה מתחדשת, להיות מוסיף והולך לחצי חדש, כדלעיל, וכן הדם מסמל את מדת הגבורה. ולכן כשמברכים את החדש, מזכירים יציאת מצרים, מי שעשה נסים לאבותינו

וְגַאֵל אוֹתָם מֵעֲבֹדוֹת לְחֵרוֹת וְכוּ', דִּיצִיאַת מִצְרַיִם הִיְתָה דְרָךְ בְּחִינַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ. וְכֵן מִצִּינוּ בְּזֵהָר (בא לט: עם פירוש 'מתוק מדבש') שְׂבִיצִיאַת מִצְרַיִם הִתְחִילָה הַמְלָכוֹת לְהַאִיר, לְכֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצְטוּוּ עַל קְדוּשׁ הַחֹדֶשׁ הַמִּתְקֵן אֶת הַמְלָכוֹת. וְכֵן הַפְּתוּב (שם) "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֵם" בְּגִימְטְרִיא חֲצִי. וְכֵן הַפְּתוּב (שם יא, ד) "כַּחֲצֵת הַלֵּילָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם" ר"ת בִּיא"ה, דְּפַעְלָה זֹו הִיְתָה בְּבַחֲינַת זְוּוּג יְסוּד וּמְלָכוֹת. וְכֵן רוֹאִים זְוּוּג יְסוּד וּמְלָכוֹת בְּפְתוּב הַמְדַבֵּר עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם (יחזקאל טז, ח) "וְאַעֲבֹר עֲלֶיךָ וְאַרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתָךְ עֵת דְּדִים וְאַפְרֹשׁ כְּנָפֵי עֲלֶיךָ". וְכֵן מוּבָא בְּרַבְנּוּ בְּחִי (דברים לב, טו) שְׂבִיצִיאַת מִצְרַיִם הִיְתָה דְרָךְ אוֹתִיּוֹת ו"ה הַמְסַמְּלוֹת זְוּוּג יְסוּד וּמְלָכוֹת.

מִצִּינוּ בַּמְדַרְשׁ (שמו"ר יח, ב) "חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהַדוֹת לְךָ" עַל הַמְשַׁפְּטִים שְׁעִשִׂית בְּמִצְרַיִם וְלֵנו עֲשִׂית צְדָקָה. רוֹאִים שְׁדוּד הַמְלָךְ הוֹדָה לְה' בְּחֲצוֹת לַיְלָה, עַל הַמְשַׁפְּטִים שֶׁה' עָשָׂה בְּמִצְרַיִם בְּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, וּבְאַרְנוּ לְעִיל שְׁדוּד הִיָּה קָם בְּחֲצוֹת לְעוֹרֵר זְוּוּג יְסוּד וּמְלָכוֹת.

וְכֵן נִרְאָה, דִּישׁ רַמְז בְּפְתוּב (שמות יח, ט) "וַיַּחַדְךָ יְתָרוֹ עַל כָּל הַטְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם", דֵּהֲהַצֵּלָה מִמִּצְרַיִם הִיְתָה עַל יְדֵי מַדַּת הַגְּבוּרָה, שֶׁהִיא בְּבַחֲינַת סִכּוּן חַד, שְׁחוֹתְךָ לְשִׁנֵּי חֲצָאִים.

מִצִּינוּ בַּגְּמָרָא (פסחים קח.) הַסִּיבַת יְמִין לֹא שְׁמִיָּה הַסִּיבָה. וּמְבָאָר הַרְשַׁב"ם שֶׁם שְׁהַרֵי בִימִינוּ הוּא צְרִיךְ לְאָכַל. נִרְאָה דְלִכּוֹן צְרִיךְ לְהִסָּב בְּלִיל פְּסַח עַל צַד שְׂמָאל, לְרַמְז שֶׁהַגְּאֵלָה וְהַחֵרוֹת בָּאוּ דְרָךְ צַד הַשְּׂמָאל, וְלִכּוֹן הַגְּמָרָא אוֹמַרְת שֶׁהַסִּיבַת יְמִין אֵין לָה שֶׁם הַסִּיבָה כָּלָל. דְּתַמִּיד סוּד הַחֵרוֹת בָּא דְרָךְ הַגְּבוּרוֹת שְׂבִשְׂמָאל, וְלֹא שִׁיךְ לְסַמֵּל חֵרוֹת אֲמַתִּית בְּצַד הַיְמִין. וּמְרַמְז בַּמְדַרְשׁ (שמות רבה כ, יח) "וַיִּסָּב אֱלֹהִים אֶת הָעַם" מְכַאֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ אֲפֵלוּ עֲנִי שְׂבִישְׂרָאֵל לֹא יֹאכַל עַד שְׂיָסָב, שְׁכֵן עָשָׂה לָהֶם הַקַּב"ה שְׁנֹאֲמַר "וַיִּסָּב אֱלֹהִים". רוֹאִים שְׂבִיצִיאַת מִצְרַיִם הִיְתָה בְּבַחֲינַת הַסִּיבָה שֶׁל לַיִל הַסְּדֵר, שֶׁהִיא הַסִּיבָה בְּצַד שְׂמָאל. וְכֵן סֵדֵר קֶרְבּוֹ פְּסַח ר"ת פִּס"ק הַמְרַמְז עַל חֲתוּךְ הַגְּבוּרָה.

מוּבָא בְּשַׁעַר הַכְּנֹנֹת' לְהַאֲרִיז"ל (פסח ד) כָּל כְּנֹנֹת לַיִל פְּסַח הוּא בְּבַחֲינַת רַחֵל וְלֹא בְּלֵאָה, לְפִי שְׂלֵאָה מִתְבַּטְּלַת בְּפְסַח וְנִכְנָסַת בְּפָנִים, כְּדִי שְׂלֵא יִינְקוּ הַחִיצוֹנִים מִמֶּנָּה. נִרְאָה לְהוֹסִיף, דְלִכּוֹן כָּל פְּסַח הוּא בְּחִינַת רַחֵל וְלֹא לֵאָה, דְּכָל גְּאֵלַת מִצְרַיִם בָּאָה מִבְּחִינַת רַחֵל, עֵינּוּ בַּמְדַרְשׁ 'סֵדֵר עוֹלָם' (פ"ב ובפירושו הגר"א שם), שְׂרַחֵל וְלֵאָה נוֹלְדוּ בַּיּוֹם שְׂיִצְחַק בְּרַךְ אֶת יַעֲקֹב, וַיּוֹם זֶה הִיָּה עֶרֶב פְּסַח, כְּמוּבָא בְּפִרְקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר' (לב), וְרוֹאִים שְׂרַחֵל בָּאָה לְעוֹלָם בְּעֶרֶב פְּסַח. וְכֵן שְׂמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרַה"ג ר' אַבְרָהָם מִיִּזְעֵלְס שְׁלִיט"א שְׁחַסֵּל סֵדוּר פְּסַח ס"ת רַח"ל.

מִצִּינוּ בַּגְּמָרָא (סוטה יא:) בְּשִׁכְר נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת שְׁהִיוּ בָאוֹתוֹ דוֹר, נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם; שְׂבִשְׂעָה שְׁהוֹלְכוֹת לְשָׂאֵב מִיָּם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לָהֶן דְּגִים קְטַנִּים בְּכַדִּיהֶן, וְשׂוֹאֲבוֹת מְחַצָּה מִיָּם וּמְחַצָּה דְּגִים, וּבָאוֹת וְשׂוֹפְתוֹת שְׂתֵי קְדָרוֹת, אַחַת שֶׁל חַמִּין וְאַחַת שֶׁל דְּגִים, וּמוֹלִיכוֹת אֶצֶל בְּעִלְיָהֶן בְּשִׁדָּה, וּמְרַחֲצוֹת אוֹתָן וְסִכּוֹת אוֹתָן וּמְאֲכִילוֹת אוֹתָן וּמְשַׁקּוֹת אוֹתָן וְנִזְקָקוֹת לָהֶן בֵּין שְׂפִתָּיָם. נִרְאָה דְּפַעְלָה זֹו שֶׁל הַנְּשִׁים הִיְתָה חֶלֶק מִגְּאֵלַת מִצְרַיִם, כְּפִי שֶׁהַגְּמָרָא מְרַמְזַת, שְׂבִזְכוֹת פְּעֵלָה זֹו נִגְאָלוּ, דֵּהוֹלְדַת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּרַחָה אֶת הַנִּיצוּצוֹת שְׁהִיוּ בְּקַלְפַת

מצרים, וזרזה את הגאולה, כפי שמובא ב'שער הכוונות' להאריז"ל (פסח ח"ב ע' קלז), שנשמות ישראל שנולדו במצרים הן היו הניצוצות שבררו משם. ובארנו במאמר 'דגים מספר שבע', שלכן לפני הולדת הנשמות הוציאו דגים מהנילוס, דגים אלו סמלו את נשמות ישראל שיוצאים מקלפת מצרים. ונראה להוסיף על זה, דמצינו ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תהלים ע' תמ), שנשמות ישראל היו בתוך קלפת היסוד של מצרים, שנקראת "ערוות הארץ", מלשון יסוד, ומשם הוציאו אותם. ומצינו בזהר (מקץ קצד), שהנילוס הוא היסוד של מצרים, והוא בבחינת יוסף, וכפי שבארנו במאמר 'חשמל מילה', שנילוס בגימטריא יוסף, והוא מסמל את היסוד דקלפה של מצרים. לכן היו שואבות מחצצה מים ומחצצה דגים, דשאיבה זו היתה בבחינת שאיבת זרע מהיסוד דקלפה, דכאן התחילו להשאב ניצוצות נשמות ישראל מתוך היסוד דקלפה של מצרים, והדגים סמלו את חצי הזרע, שזה שפע הקדשה שיצא, דדגים אלו סמלו את נשמות ישראל, והמחצצה מים סמל את החצי השני, שהוא בבחינת המי רגלים שיוצאים מהיסוד, שזה החצי שיווה לחיצונים, כדלקמן. ובפעולה זו שהיתה חלק מהגאולה, כדלעיל, כבר היה נכר החצי, שהתחיל לפעול את הגאולה ממצרים. וכן מובא בספר 'זרע קדש' הזמין הקדוש ברוך הוא דגים קטנים בכליהם ומהם נתעברו נשותיהם, ופרים ורבים כדי להוציא הניצוצות הקדושות מגלגולי דגים לגלגול אדם.

וכן הגאולה לעתיד לבוא, שתהיה באותה בחינה של יציאת מצרים, כמו שכתוב (מיכה ז, טו) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", תהיה בחצי הלילה, כמובא ב'הגדה של פסח' תאיר כאור יום חשכת לילה, ויהי בחצי הלילה, ותהיה דרך החסד שבגבורה, שמשפיע בשעה זו, כמו שכתוב על המשיח (תהלים כ, ז) "בגבורות ישע ימינו"; רואים שהימין והחסד יפעלו דרך צד הגבורה. וכן בתפלה נאמר עורכה את גבורתך והושיענו למען שמך. ולכן מזכירים את הגאולה העתידה כשמברכים את החדש הוא יגאל אותנו בקרב, דזה יהיה באותה בחינה, וכן הכתוב (שמות יב, ב) "החדש הזה לכם" בגימטריא משיח בן דוד, וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (א, טו), שהכתוב (שם, ג) "ישלח עזרך מקדש" סופי תבות חש"ך, המסמל את צד הגבורה, ורואים שהחסד בוא מצד הגבורה, וזה ענין החסד שבגבורה. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א שחש"ך במלוי האותיות ח"ת ש"ן כ"ף, בגימטריא משי"ח במלוי האותיות מ"ם ש"ן יו"ד ח"ת. והוסיף הרה"ג ר' שמואל אגג שליט"א, שמצינו בגמרא (שבת פט:), שלעתיד לבוא בזמן הגאולה יאמרו ליצחק 'כי אתה אבינו', כי הוא ימליץ טוב על בני ישראל, שיזכו לכפרה ולגאולה. וכן מצינו בזהר (שמייני לח:), שהגאולה תהיה בסוד יצחק. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק ברנר זצ"ל שהכתוב (ישעי' מ, א) "נחמו נחמו עמי" בגימטריא יצחק.

מצינו בזהר חדש (תיקונים קלד:) "עדן ועדנין ופלג עדן", עדן דכל עדנין שפיר; מאי ופלג עדן' אלא כגון פלג המנחה בשמאלא אתפלגת לדינא. רואים שהזהר מפרש כתוב זה, המרמז על קץ הגאולה, שהגאולה תבוא ב'עדן ועדנין', שהוא הזמן של כל הזמנים, ופלג עדן מרמז על פלג המנחה, שנחלק בין דין לחסד; כפי שנביא מהזהר, שהמלכות נקראת מנחה, דבזמן מנחה מתחילה השפעת החצי למלכות.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

כְּשֵׁאוֹמְרִים סוף השנה מתכוננים לחדש אלול שהוא חדש התשובה והגאולה. וראיתי בעלון 'בני ציון' בשם הרה"ג ר' משה יבנאלי שאלול מרמז בפסוק המדבר על תשובה וגאולה, "וְבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בִּיִּיעֶקֶב". ורואים שאלול מרמז בנקדת החבור שבין תשובה לגאולה בפסוק. וכן מובא בכתבי המקביל רבי לוי נחמני זצ"ל שאתחלתא דגאולה תהיה בשבת הרביעית או החמישית של שבועות הנחמה, וזה יוצא באלול. וכן מצינו בזהר (בלק ריב): שתחילת התהליך של ביאת המשיח יהיה ביום כ"ה באלול שהוא יום בריאת העולם. וכן הכתוב (מלאכי ג, ז) "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם" בגימטריא ה'תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' יצחק זילברמן שליט"א שתשע"ב מרמזת בפסוק (דברים ד, ל) "בְּצַר לָךְ וּמְצֹאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשַׁבָּת עַד יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלִי". וכן הכתוב (ירמי' ג' כב) "שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים" עם האותיות והכולל בגימטריא ה'תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א שתשובה מאהבה עם האותיות והכולל בגימטריא ה'תשע"ב. וכן מצינו במדרש (איכה רבה ה, כא) "הַשִּׁיבָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה" אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקַּב"ה רַב־שׁוֹבָה שְׁלָךְ הוּא "הַשִּׁיבָנוּ", אָמְרָה לָהֶם שְׁלָכֶם הוּא שְׁנֵאמַר "שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם נְאֻם ה'", אָמְרָה לִפְנֵי רַב־שׁוֹבָה שְׁלָךְ הוּא שְׁנֵאמַר "שׁוּבוּ אֵלֵהי יִשְׁעֵנוּ". רואים שיש ופוח בין כנסת ישראל לקב"ה מה יהיה קודם, תשובה או גאולה. וכעין זה מצינו בגמרא (סנהדרין צז:) רבי אליעזר אומר, אם ישראל עושים תשובה נגאלו, אומר רבי יהושע, והלא כבר נאמר, "חַנּוּם נִמְכַרְתֶּם וְלֹא בְּכֶסֶף תִּגְאָלוּ", לֹא בְּתִשְׁבּוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. ומובא שם במהרש"א (צת. ד"ה אין בן דוד) שאין כאן מחלקת, אלא רבי אליעזר דבר על גאולת אחישנה, שעושים תשובה מרצונם. ורבי יהושע דבר על גאולת בעתה, שה' מכריח את ישראל לעשות תשובה.

וּמִמְשִׁיךְ הזהר של תהליך מאה שנה. ומההוא זמנא עד דיהא לה זכירה שית שנין ופלגא, ומההוא זמנא שית שנין ופלגא אחרנין, ויזדוגון פלהון עממיא על ברתיה דיעקב לאדחיא לה מעלמא, ועל ההוא זמנא כתיב "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע". וכאן המקום לדון מתי יהיה התאריך של גוג ומגוג וביאת המשיח לפי הזהר של מאה שנה גאולת בעתה. לפי דברי הזהר בפרשת פנחס (ריב) התהליך הוא ששים שנה ועוד פעמים שש שנים, יחד ע"ב שנים, וזה מתחבר טוב עם דברי הזהר בכמה מקומות שיש שבעים שנה חבלי משיח ועוד שנתיים לדה, יוצא שהתקופה היא 72 שנים והסתיימה כבר בסוף תשע"א, או בסוף תשע"ב. תלוי ממתי מתחילים למנות את המאה שנה של הזהר, אם מונים מתחלת שנת ת"ש, או מתחלת שנת תש"א. ובדברי הזהר בפרשת וירא (ק"ט) יש שתי גרסאות, יש גרסא בזהר שגורסת שש שנים וחצי ועוד שש שנים, ולפי זה יוצא שבניסן תשע"ב או בניסן תשע"ג מסתיימת התקופה. ויש גרסא בזהר שגורסת פעמים שש שנים וחצי, וצריך לחכות ע"ג שנים, והתקופה תסתיים בסוף שנת תשע"ב, או בסוף שנת תשע"ג.

וְצָרִיךְ להבין מדוע יש סתימה בין הזהר של תהליך מאה שנה שמשמע שביאת המשיח תהיה אחרי ששים ועוד פעמים שש וחצי שנים, או שש, ושש וחצי. לבין הזהר על שבעים שנה חבלי משיח ושנתים לדה, שמשמע שביאת המשיח תהיה אחרי ע"ב שנים, ויתכן שהזהר של שש וחצי מונה מתחלת ת"ש, והזהר של שבעים שנה חבלי משיח ושנתים לדה מונה מתחלת שנת תש"א, ומגיעים לאותו תאריך שהוא סוף תשע"ב. ויתכן ששני המקומות מונים מאותה שנה, וחלקו במחלקת אם מונים את השבוע של בריאת העולם כשנה או לא, והשיטה של פעמים שש וחצי מוסיפה עוד שנה, כי אינה מונה את השבוע של בריאת העולם כשנה. והרה"ג ר' יוסף שינברגר באר את השיטה של שש, ושש וחצי, על פי התוס' (ר"ה כז.) בענין מחלקת רבי אליעזר ורבי יהושע אם העולם נברא בתשרי או בניסן. ורבנו תם אומר שאלו ואלו דברי אלהים חיים, שבתשרי עלה במחשבה לברא, ובניסן נברא בפעל. ויוצא לפי זה שהעולם נברא בפעל חצי שנה יותר מאחר, ועל זה הוסיף הזהר שש, ושש וחצי, כדי להוסיף את החצי שנה הזאת של רבי יהושע.

מְצִינּוּ במדרש (תהלים ז) **הַתְּחִיל צֹחַ, "עַד אָנָּה ה' שׁוֹעֲתִי וְלֹא תִשְׁמַע".** עָנָהוּ הַקַּב"ה וְאָמַר לוֹ, בְּן תּוֹרָה אַתָּה וְלֹא עִם הָאֲרֶז, כְּתֹב לְךָ בְּלוּחַ אֶחָד אֶל"ף בִּי"ת, וְאַחַר כֵּן תֹּאמַר הוֹדִיעֲנִי אֶת הַקֵּץ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר, "וַיִּעֲנֵנִי וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבְאֵר עַל הַלְּחוֹת". וְכֵן הוּא אוֹמֵר, "כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָאָה". רואים שחבוקוק שואל את ה' **"עַד מַתִּי"**, וְה' עֹנֶה לוֹ שִׁיחַ לוח וְיִכְתֹּב עָלָיו אֶת הָאֶל"ף בִּי"ת בְּמַלּוּיָן וַיִּדַע אֶת הַקֵּץ. וְיֵשׁ כָּאן רֵמֵז נִפְלֵא, אִם נִכְתַּב אֶת כָּל הַכ"ב אוֹתוֹת בְּפִשׁוּטָם וּבְמַלּוּיָן. א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ע' פ' צ' ק' ר' ש' ת'. אֶל"ף בִּי"ת גִּימָל דָּלָת הִי וַי"ו זִי"ן חִי"ת טִי"ת יו"ד כ"ף לָמַד מ"ם נו"ן סָמַךְ עִי"ן פִּי צַדִּי קו"ף רִי"ש שִׁי"ן תִּי"ו. גִּימָטְרִיא 5772. והוסיף הרה"ג ר' דוד בן שליט"א שהמלוי באותיות ה"י וַי"ו חִי"ת טִי"ת פִּי צַדִּי תִי"ו הוּא בְּיוֹדִי"ן לְרֵמֵז עַל שֵׁם ע"ב שֶׁהוּא בְּסוּד יוֹדִי"ן, וְהוּא גַם הַמַּלּוּי הַמִּירְבִּי בְּיוֹתֵר, בְּבַחֲנֵי קֶץ הָאֲחֵרוֹן. והוסיף הרה"ג ר' ציון סיבונג שליט"א שסכום הספרות של 5772, 5+7+7+2 עולה כְּמִנְיָן כ"ב אוֹתוֹת. והוסיף הרמ"ז שליט"א שהפסוק היחיד בתנ"ך שיש בו את כל הכ"ב אוֹתוֹת כולל אוֹתוֹת מִנְצַפֶּד, הוּא הַפְּסוּק שֶׁמְדַבֵּר עַל מַלְחַמַת גֹּג וּמִגֹּג, (צפניה ג, ח) **"לִכְן חֲפוּ לִי נְאֻם הוֹי"ה לְיוֹם קוֹמִי לְעַד כִּי מִשְׁפָּטִי לְאֶסֶף גּוֹיִם לְקַבְּצֵי מַמְלָכוֹת לְשַׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמֵי כָל חֲרוֹן אָפִי כִּי בָאֵשׁ קִנְאַתִּי תֹאכַל כָּל הָאֲרֶז".** ומיד אחר כך מזכיר הפסוק את חשיבות לשון הקדש. שְׁבָה יֵשׁ כ"ב אוֹתוֹת. **"כִּי אַז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם הוֹי"ה".** כִּפִּי שֶׁמְבָאֵר ה'בְּאֵר מִשְׁה'. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֹהַר חֲדָשׁ (סוף שיר השירים) קֶשֶׁר בֵּין כ"ב אוֹתוֹת בְּמַלּוּיָן, עִם שֵׁם ע"ב. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹנוֹ: **שְׁשִׁים רְבּוּא אוֹתוֹת, כְּחֶשְׁבוֹן שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל, אֵף כֵּן הָאוֹתוֹת, כְּשֶׁהִתְמַלְאוּ עוֹלָם לְשִׁשִּׁים. אֶלְף בֵּית גִּימָל דָּלָת הָא וּ זִי"ן חִי"ת טִי"ת יוֹד כָּף לָמַד מֵם נוּן סָמַךְ עִי"ן פִּי צַדִּי קוֹף רִי"ש שִׁי"ן תּוֹ. נִשְׂאָרוּ עֲדִין שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אוֹתוֹת, וְהֵן מִם הַסְּתוּמָה, צַדִּי אֲרָכָה, נוּן, פֶּא, כָּף, וְהֵן הָאוֹתוֹת הָאֲחֵרוֹת הַכְּפוּלוֹת מִנְצַפֶּד".** וְהֵן עוֹלוֹת לְשְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אוֹתוֹת. וְכִשְׁכַּל הָאוֹתוֹת נִשְׁלָמוּ, עוֹלוֹת לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת, סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא בְּהֵן. וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'רַמְתִּים צוֹפִים' בְּשֵׁם

הרבי ר' בונים מפרשיסחא זצ"ל שחדש מנחם אב, נקרא מנחם אב, כיון שהוא מנחם את האותיות א' ב' וכו'. כי העולם נברא בכ"ב אותיות, ותקון העולם בגאולה השלמה, הוא תקון האותיות א' ב'.

כתוב (איוב ז, ד) **"אם שכבתי ואמרתי מתי אקים ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף"**. בפסוק זה מדבר איוב על יסוריו הקשים. ובאר הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שאיוב מרמז שהוא חכה לזמן הערב, שכבר יהיה שבע מיסוריו ויגמל מהם. לכן הוא רמז על זמן הערב בתשע"ב. "ומדד ערב ושבעתי".

וכן מובא בספר 'הלקוטים' להאריז"ל (תולדות ע' עו) **"ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד"**, ורמז לזה הגלות המר הנקרא לילה, שהוא יום אחד לה, כי אלו שנים בעיניו כיום אחד, ואז בהיות יום אחד שלא יודע לא יום ולא לילה מגדל התערבות, אז יהיה מכרח שיבדיל אלהים בין האור ובין החשך, וזהו **"והיה לעת ערב יהיה אור"**, בזמן שינטו צללי ערב. ואז יפרע השי"ת מאדום הרשעה, ויזכרם באפיו וירמסם בחמתו בתוך הגת של יין, בתקף הגבורות, וזה שכתוב **"פורה דרכתי לבדי"**. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יעקב ויטריאל שליט"א שהכתוב (זכריה יד, ז) **"והיה לעת ערב יהיה אור"**, בגימטריא **תשע"ב**. וכן מרמז על תשע"ב, דאנו נמצאים במחזור 207 של החמה מבריאת העולם כמנן אור. ובמחזור זה נזכה כשיהיה **"לעת ערב"** בגימטריא **תשע"ב** שיהיה **"אור"**. ויקים הכתוב (ישעי' ל, כו) **"ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים"**. ועין ברש"י שם ש**"שבעתיים"** הכונה ב' פעמים **שבע**, והכונה ב' פעמים **שבע** כפול **שבע**, יוצא שהפסוק מזכיר ג' פעמים **שבע**, יחד עם ההמשך **"כאור שבעת הימים"**, ואם נעמיד ג' ספרות 7 זו ליד זו, נקבל את המספר 777 כמנן ה**'תשע"ב**. וכן גאלת **בעת"ה** מרמזת **"שבעת הימים"** וכן **"כאור"** בגימטריא **רכ"ז** מספר השנים שנשארו מסוף תשע"ב עד סוף הששת אלפים שנה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א ש**רכ"ז** בגימטריא הכתוב (ישעי' ס, א) **"קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח"**.

מצינו במדרש (פרקי דר"א מז) **עתיד הקדוש ברוך הוא לגאל את ישראל משעבוד ארבע מלכיות ולאמר להם צמח צמחתי לכם שנאמר "ואמרת אליו כה אמר ה' צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח"**. וה**'תשע"ב** בגימטריא **צמח צמחתי לכם**. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שארבע מלכיות, בגימטריא **רע"ג**, מנן השנים שנשארו מתשע"ג עד סוף הששת אלפים שנה שהעולם קים. וכן **ארבע** נרמז בכתוב (יחזקאל ז, ב) **"כה אמר אדני ה' לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבע כנפות הארץ"**. (ישעי' יא, יב) **"ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ"**.

מצינו בגמרא (שבת קנו.) מי שמזלו כוכב מאדים יהיה או רוצח או מקיז דם או שוחט, או מוהל. רואים שכוכב מאדים מתקשר עם דם וכן כוכב זה נקרא **"רעה"**. (ע' בכלי יקר' שמות י, ז). דכוכב זה מסמל מצב של רעה ושפיכות דמים. כמובא ברש"י (שמות י, ז) **"ראו כי רעה נגד פניכם"**, כוכב אחד יש ששמו רעה, אמר להם פרעה, רוצח אני באצטגנינות שלי אותו כוכב עולה לקראתכם במדבר והוא סימן דם והריגה. וכשחטאו ישראל בעגל ובקש הקב"ה להרגם

אמר משה בתפלתו "למה לאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם", זו היא שאמר להם "ראו כי רעה נגד פניכם", מיד "וינחם ה' על הרעה", והפך את הדם לדם מילה שכל יהושע אותם. פרסם לאחרונה שב"ד חשון תשע"ג צפוי כוכב מאדים להתקרב לכדור הארץ, ולהראות צבע אדם בשמים. יתכן מאד שתופעה זו מרמזת על מלחמת גוג ומגוג שעומדת בפתח כפי שהבאנו מהזהר שמלחמת גוג ומגוג צפויה להיות בשנת תשע"ג, ובמלחמה זו צפויה שפיכות הדמים הגדולה ביותר שהיתה אי פעם בהסטוריה האנושית, כפי שנביא לקמן מהזהר שהים הגדול יקבל צבע אדם מרב דם שישפך. וכן מובא במג"א (אר"ח רע"א א) **כתוב בתקוני שבת שיקדש קדם לילה כי בתחלת ליל שבת הוא מזל מאדים**. רואים שהזמן של כניסת השבת, שהוא סוד זמן הגאולה מתחיל עם מזל מאדים. והוסיף הרמ"ז שליט"א שבגמים אלו שלחו לראשונה, רכב שנוסע על המאדים ושולח תמונות משם.

הנביא עובדיה נבא על מפלת אדום בזמן הגאולה, וכך כתוב (עובדיה א, ד) "אם תגביה פנשר ואם בין כוכבים שים קנן משם אורידך נאם ה'": **אם גנבים באו לך אם שודדי לילה אין נדמיתה הלא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלא ישאירו עללות: אין נחפשו עשו נבעו מצפניו**. ומבאר רש"י "אין נדמיתה" למה נרדמתה דומם עד שגנבו כל רצונם. הלא בוצרים ישאירו עללות, ואלה לא ישאירו לך כלום כי יחפשוך ויגלו וידרשו מצפניך. ורואים שהנביא ממשיך את מפלת אדום לעתיד לבא, לנפילה, כמו נשר בין כוכבים שנופל, וגנבים ושודדים שמגלים את כל צפנותיו של אדום. ובגמים אלו ראינו את המשל הזה במציאות, שהקב"ה הפיל באיראן את המזל"ט של אדום [ארה"ב], שהגביה כנשר, ומהנה סמל לטכנולוגיה והגאונה שלהם. וההמשך של הפלת המזל"ט הוא גנבים ושודדים ששודדים אותו, ומגלים צפנותיו של אדום. והכל רק רמז, כמו משל במציאות, למה שצפוי להם בקרוב. וכן בחותם הרשמי של נשיא ארה"ב מציר נשר בין כוכבים, כדברי הפסוק, וכן רואים שאמה זו חותרת הרבה לעלות לחלל ולמקום הכוכבים. וכן נשר היה הסמל של הנאצים ימ"ש, ועד היום הוא הסמל של גרמניה, וכתבו לי שהם משתמשים בנשר בגלל קבוצת כוכבים ששמה נשר. ורואים בכל שרשי אדום את הנשר והכוכבים כדברי הפסוק. וכן כתבו לי ששמות גבעת הקפיטול בוושינגטון והסנאט נלקחו משמות הגבעה והסנאט, שהיו ברומא. והוסיף הרמ"ז שליט"א שרואים בגמים אלו שאדום עלו לראשונה למאדים, שהוא הכוכב שלהם ממש, והפסוק "בין כוכבים" מתפרש כפשוטו שאדום יעלה להתקשר עם שרשו בכוכב שלו.

המהר"ל (נצח ישראל לב) מבאר את הגמרא על מוצאי שביעית בן דוד בא, שכבר מהשנה הרביעית של השמיטה מתחיל תהליך הגאולה. והשמיטה הבעל"ט תהיה בשנת תשע"ה, יוצא שכבר בתחילת תשע"ב שהיא השנה הרביעית מתחיל תהליך הגאולה. וינסה לבאר את דברי הגמרא לפי המהר"ל עם המציאות של ימינו (סנהדרין צז). **תנו רבנן, שבוע שבו דוד בא בו, שנה ראשונה [תשס"ט] מתקיים מקרא זה, "והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר"**. [בשנה זו התחיל משבר כלכלי בכל העולם חוץ מארץ ישראל]. **שניה [תש"ע] חצי רעב משתלחין**. [המשבר הכלכלי מחריף]. **שלישית**

[תשע"א] רָעַב גָּדוֹל, וּמֵתִים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה. [לְצַעֲרָנוּ נִפְטָרִים הַרְבֵּה גָּדוֹל יִשְׂרָאֵל הִיל"ת. וְזוּה גם בְּסוּד הַקְּרִבָּנוֹת שְׂאוּמְרִים בְּתַחֲלַת תְּפִלַּת מִנְחָה]. **בְּרַבִּיעִית** [תשע"ב] **שִׁבְעַ וְאִינוּ שִׁבְעַ**. [מִתְחִילָה הַיּוֹם הַגָּאֵלָה כְּדַבְּרֵי הַמֶּהֱר"ל]. **בְּחֲמִישִׁית שִׁבְעַ גָּדוֹל, וְאוֹכְלֵי וְשׁוֹתֵי וְשִׁמְחִין, וְתוֹרָה חוֹזֶרֶת לְלוּמְדֶיהָ. בְּשִׁשִּׁית קוֹלוֹת. וּבְשִׁבְעִית מִלְחָמוֹת. בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית בֶּן דָּוִד בָּא. וְכֵן שְׁמַעְתִּי שְׁבִמּוֹצָאֵי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה תִּשְׁס"א הִיְתָה בָּאֵרָה"ב שְׁמִיטַת קִרְקָעוֹת [נִפְלֵל מִגְּדְלֵי הַתְּאוּמִים], וּבְמוֹצָאֵי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה תִּשְׁס"ח הִיְתָה שְׁמִיטַת כְּסָפִים, שְׁאֵז בְּסוּף הַשָּׁנָה מִמֶּשׁ הַתְּחִילָה הַנִּפְלֵלָה הַכְּלָפִלִית בָּאֵרָה"ב. וְעַכְשָׁיו אֲנוּ מְצַפִּים לְמוֹצָאֵי הַשְּׁמִיטָה הַבָּאָה תִּשְׁע"ה, שְׁאֵז יִגְמַר בְּרוּר הַטּוֹב מִהֲרַע כְּדַבְּרֵי הָאֲרִיז"ל שֶׁנִּבְיָא לְקַמּוֹ. וְכֵן בְּמוֹצָאֵי שְׁנַת תִּשְׁע"ה אֲנוּ נִכְנָסִים לְשְׁנַת ה' אֲלָפִים תִּשְׁע"ו שֶׁהִיא שְׁנָה שְׁחֹזֶרֶת לְשָׂרֵשׁ, הֵינּוּ שְׁמַתְחַלְקֵת לְאוֹתוֹ מִסְפָּר [76 כְּפּוֹל 76] דְּבַר נְדִיר שְׁקָרָה בְּפַעַם שְׁעֵבֶרָה בְּשְׁנַת תִּרְכ"ה, וְיִקְרָה בְּפַעַם הַבָּאָה בְּשְׁנַת תַּתְקַל"ט.**

וְהוֹסִיף הַרְמ"ז שְׁלִיט"א שְׂרׁוּאִים קָשֶׁר בֵּין הַשָּׁנִים **תִּשְׁע"ב תִּשְׁע"ה**, שְׁשִׁתִּיהֶן מִתְחִילוֹת בְּיוֹם ה', הֵינּוּ הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה חַל בְּיוֹם ה'. וְאַחַר כֵּן כָּל הַחֲגִים וְקִרְיַת הַפְּרָשִׁיּוֹת הֵם בְּאוֹתוֹ סֹדֵר בְּדִיוֹק לְאַרְךָ כָּל הַשָּׁנָה. וְכֵן הַיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁחַל בְּיוֹם ו' בְּשִׁתֵּי הַשָּׁנִים דּוֹמָה לְזִמְנֵי בְּרִיַּאת הָעוֹלָם שֶׁרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה בְּיוֹם ו'. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְעוֹלָם לֹא יְחוּל בְּיוֹם ו', [לֹא אֲדו"ו רֹאשׁ], שְׁנֵי הַיָּמִים הֵם יוֹמָא אֲרִיכְתָא, וְיֵשׁ כָּאֵן בְּחִינָה שֶׁל הַתְּחַדְּשׁוֹת כְּמוֹ בְּרִיַּאת הָעוֹלָם מִחֲדָשׁ.

מוֹבָא בְּסוּף הַסְפָּר 'וְאֲשֶׁר תִּבְאֲנָה יִגִּידוּ' מֵאֲמַר מִהֲרַה"ג ר' צְבִי קוֹשֶׁלְבִּסקִי שְׁלִיט"א עַל קֶץ הַזֶּהָר שֶׁל שְׁנַת תִּשְׁע"ב. וּמִבְּאֵר שֶׁם בְּאֲרִיכוֹת שְׁלֹאֲחֵר **עֵר"ב** שְׁנִים מִהַבְּקָר שֶׁל הַיּוֹם הַשִּׁישִׁי, [שְׁמַתְחִיל בְּשְׁנַת 5500] אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים לְהַגְדֶּרֶת **עֵרְב** שֶׁל **עֵרְב שֶׁבַת**. שֶׁהִיא הַגְּדֶרֶת הַפְּסוּקִים וְהַזֶּהָר וְהַרְמַב"ן לְגֵאֵלָה כְּפִי שְׁמַאֲרִיךְ שֶׁם שִׁזָּה זְמַן מִנְחָה גְּדוֹלָה, וְזִמְנֵי לְהַכְנִיעַ אֶת הָעֵרְב רַב. וְאֵת הָעֵרְבִיִּים. וְכֵן **"וְהָיָה לְעַת עֵרְב יְהִיָּה אֹר"**, מְרַמֵּז עַל תִּשְׁע"ב, **"לְעַת"** בְּגִימַטְרִיא 500, **"עֵרְב"** בְּגִימַטְרִיא 272, וְכִשְׁתַּגִּיעַ שְׁנַת **תִּשְׁע"ב**, **"יְהִיָּה אֹר"**, וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' י' ו' שְׁלִיט"א **שְׁעֵר"ב** נִרְמַז בְּפְסוּק (ישעי' כו, ט) **"חֲבִי כְּמַעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם"**. הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לְחַכּוֹת עַד הַרְגָּע, לְהַשְׁלִים תְּשׁוּלִים **רַע"ב**. **"עַד יַעֲבֹר זַעַם"**. וְהוֹסִיף הַרְמ"ז שְׁלִיט"א **שְׁרַג"ע** ר"ת הַכְּתוּב (בַּמְדַּבֵּר כַּד, ט) **"רֹאשִׁית גּוֹיִם עֲמַלְק"**. דְּכַתּוּב זֶה מִדְּבַר עַל הַרְאשִׁית וְהַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל עֲמַלְק, שֶׁהוּא עַד זְמַן הַרְגָּע בְּלִבְד, וְאַחַר הַרְגָּע, מִמְּשִׁיךְ הַכְּתוּב **"וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבָד"**. בְּגִימַטְרִיא **ע"ב**. [וְכֵן **"וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבָד"**, בְּגִימַטְרִיא ד' שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַמְּשִׁיחַ מִנְחָם שִׁילָה יִנּוֹן חֲנִינָה]. וְכֵן **רָגַע** מְרַמֵּז בְּכַתּוּב (תְּהִלִּים ט, ו) **"גְּעַרְתָּ גּוֹיִם אֲבֹדֶת רָשָׁע שְׁמָם מַחִית לְעוֹלָם וָעֶד"**. וְכֵן **רָגַע** מְרַמֵּז עַל **רַע"ג** מִי הַרְיוֹן וְחֲבִלֵי לְדָה, יַחַד עִם ג' מִי הַקְּלִיטָה. וְכֵן כְּתוּב (תְּהִלִּים ל, ו) **"כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעֵרְב יִלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה"**. רוֹאִים שְׁאֲחֵרֵי הַ**"רָגַע בְּאֶפֶס"**, מְגִיעִים לְזִמְנֵי הָעֵרְב, **"בְּעֵרְב יִלִּין בְּכִי"**. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף שִׁינְבֵּרְגֵר שְׁלִיט"א שֵׁישׁ כָּאֵן רָמַז עַל זְמַן הָעֵרְב שֶׁהַבְּכִי יִלַךְ לִישׁוֹן. **"בְּעֵרְב יִלִּין בְּכִי"**. וְהַפְּסוּק מִמְּשִׁיךְ **"וְלִבְקָר רָנָה"**, שְׁאֵז נִזְכָּה לְבָקָר שֶׁל הַגָּאֵלָה. וְכֵן **"בְּרָצוֹנוֹ בְּעֵרְב יִלִּין בְּכִי"** עִם הָאוֹתִיוֹת בְּגִימַטְרִיא ה'תִּשְׁע"ב. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שֵׁישׁ רָמַז דּוֹמָה בְּכַתּוּב (איוב ז, יח) **"וְתַפְקִדְנוּ לְבָקָרִים לְרָגְעִים תִּבְחַנְנוּ"**. הֵינּוּ שְׁסוּד הַפְּקִידָה שֶׁל בָּקָר הַגָּאֵלָה, **"וְתַפְקִדְנוּ לְבָקָרִים"**, יְהִיָּה בְּזִמְנֵי הַרְגָּע, **"לְרָגְעִים"**.

פְּתוּב (במדבר ל, מט) **"וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבַּיִת הַיְשָׁמֹת עַד אֲבֵל הַשְּׁטִים בְּעֶרְבַת מוֹאָב"**. וְכַאֲשֶׁר הִתְּוֹרָה מִתְּיַחֲסֵת לַחֲנִיָּה הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קוֹדֵם שֶׁנִּכְנְסוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְחֲנִיָּה זוֹ מִרְמַזַּת עַל קֶץ הַגְּאֻלָּה, כַּמּוּבָא בְּסִפְרֵי 'הֵיכַל הַבְּרִכָּה' (קאמרנא דף רכה). וּמִרְמָז בְּפִסּוּק זֶה **תשע"ב** בְּדִלּוּג ג' אוֹתִיּוֹת. **"וַיַּחֲנוּ עַל הַיַּרְדֵּן מִבַּיִת הַיְשָׁמֹת עַד אֲבֵל הַשְּׁטִים בְּעֶרְבַת מוֹאָב"**. וְכֵן **"שְׁטִים"** בְּגִימְטְרִיָּא **מְשִׁיחַ**. וְכַפִּי שְׁבָאֲרָנוּ בְּמֵאמֶר 'שֶׁרֶשׁ דָּוִד' אֵת הַטַּעַם שֶׁבְּלָעַם וּבִלְקֵק הַצְּלִיחוֹ לְהַחֲטִיֵּא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזַנּוּת, בְּגַלְל שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגִּישׁוּ שֶׁבְּבָנוּת מוֹאָב יֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ וְרָצוּ לְהוֹצִיאָהּ. וּמִקּוֹם זֶה נִקְרָא **עֶרְבַת מוֹאָב**, שֶׁשֵּׁם הָיָה שֶׁרֶשׁ הַמְּשִׁיחַ שְׁבָא מוֹאָב. וְכֵן מוּבָא בְּפִלֵי יְקָר' שֵׁם **שְׁבִיַת הַיְשָׁמֹת** מְרַמֵּז עַל חֶרְבֵן בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנֶּהְפָּךְ לְשִׁמְמָה, וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ שֶׁהַפִּסּוּק מְרַמֵּז שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל חָנוּ **"מִבַּיִת הַיְשָׁמֹת"**, הַמְרַמֵּז עַל הַחֶרְבֵן, **"עַד אֲבֵל הַשְּׁטִים"**, שֶׁמְרַמֵּז עַל מְשִׁיחַ וְגֻאֲלָהּ. וְכֵן **"בְּעֶרְבַת"** מְרַמֵּז עַל זְמַן הָעֶרֶב שֶׁהוּא זְמַן הַגְּאֻלָּה כְּדִלְעִיל. וְכֵן **ע"ב** נִרְמָז בְּפְתוּב **"בְּעֶרְבַת מוֹאָב"**. וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנֵי שְׁלִיט"א שֶׁ**"עֶרְבַת מוֹאָב"** נִמְצְאִים בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן, וְשֵׁם כְּתוּב (דברים יא, כט) **"וְנָתַתָּה אֶת הַבְּרִכָּה עַל הַר גְּרִזִים וְגו', הֲלֹא הִמָּה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן"**, וּמִשְׁנַת **תשע"ב** נִשְׁאַרְו **ברכ"ה** שְׁנַיִם עַד סוֹף הַשָּׁשֶׁת אֲלָפִים שְׁנָה שֶׁהָעוֹלָם קָיָם, וְ"עֶבֶר הַיַּרְדֵּן" אוֹתִיּוֹת עֶרֶב. וַיַּרְדֵּן הוּא בְּבַחֲיַנַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כִּי דָוִד הוּא בְּחִינַת יְסוֹד שְׁבַמְלָכוּת, וְהַיַּרְדֵּן הוּא בְּחִינַת יְסוֹד שְׁבַמְלָכוּת, כַּמּוּבָא בְּסִפְרֵי הַלְקוּטִים לְהָאֲרִיז"ל (דברים ע' רסד).

מֵאמֶר זֶה אֵין מְטַרְתּוֹ לְהִיּוֹת מִמְּחֻשְׁבֵי קֶצִין ח"ו, וּבִפְרָט שֶׁמֵאמֶר זֶה מִחֻשָּׁב קֶץ דְּבַעְתָּה שֶׁמְשִׁיחַ חַיֵּב לְבֹא, וְהַטַּעֲנָה נֶגֶד מִחֻשְׁבֵי קֶצִין הִיא נֶגֶד מִחֻשְׁבֵי קֶצִין דְּאֲחִישְׁנָה, שְׁחוֹשְׁשִׁים שְׁמָא לֹא יָבֹא וְתַפְגֵּם הָאֲמוּנָה. כֹּל הַטַּעֲנוֹת הָאֵלוֹ לֹא שִׁיכוֹת כֹּלֵל לְקַץ דְּבַעְתָּה. וְעַיִן בְּמֵאמֶר הַגְּאֻלָּה לְרַמְבַּ"ן (שַׁעַר ד' בְּכַתְבֵי רַמְבַּ"ן הוֹצֵאת מוֹסַד הַרֵב קוֹק) שְׁבָאֲחֵרִית הַיָּמִים מִתֵּר לְחֻשָּׁב קֶצִין, וּמִתְיַחֵס כְּבָר לְדוֹרוֹ כְּזִמְנֵי אַחֲרֵית הַיָּמִים, וּמִחֻשָּׁב שֵׁם קֶץ. וְכֵן מוּבָא שֵׁם שְׁקוֹדֵם הַזְּמַן שֶׁל הַקֶּץ הָאֲמֵתִי הוּא יְפָרְסֵם בְּעוֹלָם, וְכֹלָם יְבִינּוּ אֶת הַקֶּץ. וְזֶה לְשׁוֹן רַש"י (דניאל ח, יד) **וְאֵנוּ נוֹחִיל לְהַבְטִיחַת מְלַכְנוּ קֶץ אַחַר קֶץ, וּבְעֵבוֹר קֶץ הַדּוֹרֶשׁ נוֹדַע כִּי טַעַה בְּמִדְרָשׁוֹ, וְהָבֵא אַחֲרָיו יְתוֹר וַיְדַרֵּשׁ דִּנְךָ אַחֲרָת. וְרוֹאִים מִדְּבָרֵי רַש"י שֶׁהִנְבִּיא מְזַכִּיר קֶצִים כְּדִי שֶׁנִּדְרֶשׁ וְנִחְשָׁב אוֹתָם, וְאִם יַעֲבֹר הַזְּמַן וְהַמְשִׁיחַ לֹא יָבֹא, נִדְרֶשׁ וְנִחְשָׁב קֶץ חֲדָשׁ. וְכֵן אוֹמְרִים בְּסִלְיַחוֹת לְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה. חֻשְׁבוֹן אַחַר חֻשְׁבוֹן עֵמֶךָ יִפְתֹּר. חוֹכָה וְסוֹכָה וְדוֹנָה וְחוֹזֵר לְפִתּוֹר. זֶח אוֹר מְשִׁפִּיל יְכַלֵּת לְחִתֹּר. זְמַן קוֹל הַתּוֹר מְתִי לְפִתּוֹר: וְכֵן כְּתוּב (דניאל יב, ד) **"וְאֵתָה דְנִיָּאל סִתָּם הַדְּבָרִים וְחִתָּם הַסִּפְרָ עַד עַתָּה קֶץ יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעִת"**. וְרוֹאִים שֶׁבְּזִמְנֵי הַקֶּץ **"יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעִת"**. וְכַפִּי שְׁמִבְּאֵר הַמְּצוּדֵת דָּוִד שֵׁם גְּבֹא הָעֵת אֲזִי יִפְקָחוּ עֵינַי כֹּל לְהַבִּין רַמְזֵי זְמַן הַגְּאֻלָּה. וְכֵן **"סִתָּם הַדְּבָרִים"** עִם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְלִים בְּגִימְטְרִיָּא **תשע"ב**. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (וִירָא קִיח). **אָמַר לוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן, לִית רַעוּתָא דְקַב"ה בְּדָא דִּיתְגַּלִּי כֹל כֵּן לְעֵלְמָא, וְכֵד יְהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא, אֲפִלּוּ רַבִּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁפָּחָא טְמִירִין דְחֻקְמָתָא, וְלִמְנַדַּע בֵּיה קֶצִין וְחוֹשְׁבָנִין, וּבְהָהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלִיא לְכֹלָא. הֵינּוּ שְׁקֻרֹב לְזְמַן הַקֶּץ יִדְעוּ אוֹתוֹ כֹּלָם, אֲפִלּוּ יְלָדִים קְטִנִּים. וְכֵן מוּבָא בְּנִסְחַ הַקִּינּוֹת לְתַשְׁעָה בָּא. זְמַן קֶץ הַפְּלֹאוֹת מְתִי יִתְנַדַּע, יְקוֹ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְלֹא נוֹדַע, עַד כִּי בְעֵתוֹ יוֹחֵשׁ וַיִּתְנַדַּע. וְכֵן מְצִינּוּ שְׁאֲסוֹר****

לגלות את הקץ, רק דרך למוד נגלות התורה, אבל כשמגלים דרך למוד פנימיות התורה אין אסור. כמובא ברמח"ל (אדיר במרום' מאמר בריך ברי לעתיק יומין) על הגמרא שמשׁיח בא בהסח הדעת, שהסח הדעת היינו שהפסוי הוא בזר"ן שהם בבחינת הדעת, [בחינת נגלות התורה]. אבל בבניה שהיא בבחינת נשמה ופנימיות התורה, הוא שרש משיח ושם יש לזה גלוי. והאריך בזה הגר"א חב"ד (ביאורי אגדות אפיקי ים' סנהדרין צו:) ונביא את לשונו בקצרה: סוד הקץ אינו כשאר רמיזין לאשכחא בסלע, דנפקו טפין מסלע דיצירה, אלא בעי לנוקב להאי סלע מעבר לעבר עד שמגיע לתהום בריאה ושם יתגלה. והוא מה שאמרו שקץ משיח 'לפא לפומא לא גלי', שלב הוא בבניה, ופה ולשון הם זר"ן, ובניה היא בבריאה, זר"ן ביצירה ועשיה כידוע, ולכן קץ משיח נשאר במחשבה בלב, הלב מבין. ולא בא בדבור לנביאים שהשגתם ביצירה. והוא גם כן מה שאמרו 'ללבי גליתי לאיברי לא גליתי' שהם איברים דגופא זר"ן שהם בב' עלמין יצירה ועשיה. והוא שרצה חבוקק לעמד על קץ משיח, והשיבו לו הקץ אינו בא בדבור רק בסוד כתיבה בלב, כמו שכתוב "כתבם על לוח לבך". ורואים שאלו המתעסקים להבין את הקץ על דרך הנסתר, נשמת התורה, שהוא בחינת בניה עולם הבריאה, שם הקץ גלוי ואינו מכסה. וזה הטעם גופא שהזהר מלא מעגן חשוי קצין, כיון שבבחינת בניה אין הסח הדעת.

וכן שמעתי שהכתוב (בדניאל ט, כז) הוא בלשון רבים "שקוצים משמים" לרמז על שני השקוצים שיש במקום המקדש. וכן "שקוצים" בגימטריא שמות השקוצים אל אקצא ועומאר. וכן שנת ה'תשע"ב במלוי האותיות ה"י תי"ו שי"ן עי"ן ב"ת עם שתי המלים בגימטריא 1335. והוסיף הרה"ג ר' ע' ניימן שליט"א שרואים במציאות בכפת הסלע שהשקוץ שומם, אין מתפללים שם ולא עובדים עבודה זרה, ממש כדברי הפסוק, "שקוץ שמים". והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוגי שליט"א שמסגד עומאר בגימטריא משיח בן דוד כי הם הקלפות המלבישים על משיח בן דוד. וכן אל אקצא מרמז על קץ משיח. [ויבנתר עמק, כיון שתפקיד הקלפה הוא כידוע לשמר על הפרי, עד שמגיע הזמן לקלף את הקלפה ולזרק אותה, יש כאן גם בחינה של קלפה השומרת על הפרי, כיון שהם שומרים על המקומות האלו עבור המשיח. היינו שההשגחה העליונה השאירה בידיהם את השליטה על הר הבית ורב העיר העתיקה גם לאחר מלחמת ששת הימים, כדי שלמשיח יהיה קל לקחת את המקום לבנין בית המקדש. שאם היו נכנסים שם יהודים היה למשיח יותר קשה להוציאם... ובפרט שליחודים אסור להכנס להר הבית.]

וממשיך הזהר של תהליך מאה שנה בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתפנשונו לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא בריך הוא יתער עליהו אשא וברדא ואבגי אלגביש ויתאבדון מעלמא. בר אנון מלכין דלא ימטון לתמו, ויהדרון לאגחא קרבין אחרניון, ומההוא זמנא מלכא משיחא יתער בכל עלמא, ויתפנשונו עמה כמה עמין וכמה חילין מפל סיפי עלמא, וכל בני ישראל יתפנשונו בכל אנון אתרי. עד דאשתלימו אנון שנין למאה, כדון וא"ו יתחבר בה"א, וכדון "והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה ליהו"ה וגו'". ובגני שמעאל זמינין בההוא זמנא לאתערא עליהון עם כל עמין דעלמא למיתי על ירושלים,

דְּכָתִיב "וְאֶסְפְּתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְמִלְחָמָה וְגו'", וְכָתִיב "יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ", וְכָתִיב "יֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם יִשְׁחַק יְהוָה יִלְעַג לְמוֹ". לְבַתֵּר וְאִי זְעִירָא יִתְעַר, לְאַתְחַבְרָא וּלְחַדְשָׂא נְשַׁמְתִּין דְּהוּ עִתִּיקוֹ, בְּגִין לְחַדְתָּא עֲלָמָא, כְּמָה דְּכָתִיב "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", וְכָתִיב "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם", לְאַתְחַבְרָא כְּדָקָא יְאוּת. "יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", לְנַחְתָּא לֹון לְעֲלָמָא, וְלִמְהַוִּי כְּלַהוֹן בְּרִין חַדְתִּין, לְחַבְרָא עֲלָמִין כְּלַהוֹ כְּחַד. כְּאֵן מְדַבֵּר הַזֶּה עַל עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי הַשָּׁנִים עַד סוֹף הַמָּאָה, שְׁבַעֲשֶׁת הַשָּׁבָעִים וְשִׁלְשׁ תַּתְּחִיל הַמִּלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלַיִם וְהַקֶּבֶ"ה יִמְטִיר עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם אֲבָנֵי אֶלְגָּבִישׁ, וְתַתְּחִיל תְּקוּפָה שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שִׁיתְעוֹרֵר לְהִלָּחֵם מִלְחָמוֹת ה', וּמִלְחָמוֹת אֵלוֹ תִּמְשַׁכְנָה עֲשָׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים עַד סוֹף הַמָּאָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַיַּחֲדוּד הַשָּׁלֵם וְקַבּוּץ גְּלוֹת הַשָּׁלֵם. וְהוֹסִיף הַרְהַ"ג ר' יוֹסֵף סוֹפֵר שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְר"ת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, הֵן לְאִ"ט. לְרַמְזֵי שֶׁהַתְּהִלָּךְ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף מִתְּפָרֵס עַל פְּנֵי שְׁבָעִים וְשִׁתִּים שָׁנָה לְאִט לְאִט. מֵאִדְךָ הָאוֹתִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְר"ת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד הֵן גְּאִ"ל, כְּפִי שְׂרׁוּאִים מִהַזֶּהר שֶׁכָּאן הַתְּהִלָּךְ יִקְבַּל אֶת הַשֵּׁם גְּאִלָּה, מִיָּד.

חדש מסוד החשמל :

סדרת שיעורים על מאמר גאולה בתשע"ב כל ערב מ 9 עד 10 בגבעת שאול בירושלים.

השיעור הראשון אי"ה היום יום ד' כ"ז אב.

המעוניינים להצטרף יתאמו בטל: 0573109983

הופיע ויצא לאור ספר בכריכה רכה מאמר הגאולה עם 660 ראיות על ביאת המשיח מסוף תשע"ב עד סוף תשע"ה. ניתן להשיג במחיר 10 שקל בטל: 026537343 או במייל ללא תשלום.

יצא לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343

הוקם בס"ד ארכיון לעלוניים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד.

קישור לארכיון:

https://docs.google.com/folder/d/0B_XwtW-OvSn4emh4WGVXUnVwRTA/edit

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.

או במייל fish@neto.net.il

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.